

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 5C/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718203723
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3718203723.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Helena Loduhoová, v spore žalobcov 1/ Ing. E. V., narodeného XX.XX.XXXX, bytom F., W. I. XXXX/X a 2/ Ing. Y. Č., rod. V., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Bratislava, W. I. XXXX/X, právne zastúpených Mgr. Monikou Martonovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Vajnorská 8/A, proti žalovanej E. V., rod. N., narodenej XX.XX.XXXX, bytom T. F., A.Á. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Elenou Heimlichovou, advokátkou, so sídlom Považská Bystrica, Centrum 27/32, o určení, že peňažná pohľadávka patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná má voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania sú žalobcovia povinní zaplatiť žalovanej, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa podanou žalobou zo dňa 27.12.2018, ktorá žaloba bola Okresnému súdu Považská Bystrica doručená dňa 31.12.2018, domáhali určenia, že v žalobe bližšie špecifikovaná peňažná pohľadávka patrí do dedičstva po poručiteľovi Ing. N. V., narodenom XX.XX.XXXX, zomretom XX.XX.XXXX, naposledy bytom F., W. I. XXXX/X. Zároveň sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali určenia, či bol poručiteľ v čase svojej smrti vlastníkom predmetnej peňažnej pohľadávky voči žalovanej. Svoj naliehavý právny záujem na predmetnom konaní žalobcovia odôvodnili tým, že na podklade rozhodnutia súdu chcú následne iniciovať dodatočné konanie o dedičstvo po poručiteľovi, v ktorom vecne a miestne príslušný dedičský súd prejedná aj v žalobe špecifikovanú peňažnú pohľadávku ako novoobjavený a nesporný majetok patriaci do dedičstva po poručiteľovi. Žalobcovia 1/ a 2/ v právnom postavení dedičov zo závetu po poručiteľovi, ktorý bol ich otcom a manželom žalovanej, dedili na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 65D/157/2014-84, Dnot 29/2014M (ďalej len ako „Osvedčenie o dedičstve“), vydaného dňa 26.10.2016 v Bratislave JUDr. Alanom Schwartzom, notárskym kandidátom notára JUDr. Ivana Macáka, so sídlom Notárskeho úradu: Bratislava, Plynárenská ulica č. 7/C, ktorý notár bol poverený funkciou súdneho komisára Okresným súdom Bratislava IV v dedičskej veci po poručiteľovi pod značkou Dnot 29/2014. Už počas dedičského konania mali žalobcovia vedomosť o tom, že do majetku poručiteľa patrila aj peňažná pohľadávka v sume 20.000,- eur. Uvedenú pohľadávku mal žalovanej bezúročne poskytnúť na základe jej výslovnej žiadosti poručiteľ, pričom si spoločne dohodli dobu vrátenia tejto pôžičky ako 14 dní od doručenia výzvy veriteľa na vrátenie peňažnej pôžičky, pričom poručiteľ v právnom postavení veriteľa súhlasil s požiadavkou žalovanej ako dlžníčky, že ju môže vyzvať najskôr prvý deň po uplynutí troch rokov od poskytnutia peňažnej pôžičky. Na základe uvedeného je teda žalovaná je povinná vrátiť poskytnuté peňažné plnenie v lehote uvedenej vo výzve veriteľa. Žalobcovia nedisponovali žiadnym listinným dôkazom o poskytnutí predmetnej pôžičky, čo malo za následok nemožnosť preukázania reálneho uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Žalobcom sa podarilo nájsť

predmetnú listinu až po právoplatnosti Osvedčenia o dedičstve. Z uvedenej listiny podľa žalobcov vyplývalo, že poručiteľ dal dňa 13.03.2013 banke s obchodným názvom Tatra banka, a.s., so sídlom: Bratislava, Hodžovo námestie 3, príkaz na bezhotovostnú Europlatbu v sume 20.000,- eur z účtu poručiteľa, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v tejto banke, v prospech bankového účtu žalovanej, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý účet je vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48. Uvedená platba bola identifikovaná variabilným symbolom 470708/148, pričom sa tento symbol zhoduje s rodným číslom poručiteľa. Po právoplatnosti Osvedčenia o dedičstve, žalobca 1/ oslovil pracovníka povereného súdneho komisára z dedičského konania s tým, že dohľadal doklad preukazujúci poskytnutie pôžičky. Pracovník povereného súdneho komisára žalobcovi 1/ poradil, aby pred podaním návrhu na začatie dodatočného konania o dedičstve po poručiteľovi vyzval žalovanú, či táto bude ochotná uhradiť žalobcom dlh z pôžičky, ktorá sa stane splatnou práve výzvou žalovanej. Žalobcovia prostredníctvom ich právnej zástupkyne listom „Predžalobná výzva na splnenie povinnosti uhradiť pohľadávku z titulu pôžičky v lehote splatnosti, Predžalobná výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia, Výzva na úhradu trov právneho zastúpenia vzniknutých v súvislosti s bezdôvodným obohatením“ (ďalej len „Predžalobná výzva“) v znení zo dňa 23.01.2017 okrem iného vyzvali žalovanú na vrátenie pôžičky poskytnutej jej poručiteľom, ktorá pôžička je splatná na výzvu, a teda v lehote 14 dní odo dňa doručenia predžalobnej výzvy. Ako vyplýva z poštovej doručky, žalovaná prebrala predmetnú výzvu dňa 10.02.2017, avšak odmietla uhradiť dlžnú sumu žalobcom ako dedičom po poručiteľovi. Žalovaná vo vyznení uviedla, že by sa nemalo jednať o peňažnú pôžičku ale o akúsi finančnú výpomoc na chod domácnosti po rozvoze. Podľa žalobcov nie je pravdivé tvrdenie, že poručiteľ žil v spoločnej domácnosti so žalovanou aj po rozvoze, nakoľko žalobcovia bez pochybností vedia, že poručiteľ (ich otec) býval po rozvoze v Bratislave vo svojom rodinnom dome, kde žili aj žalobcovia so svojimi rodinami. Pokiaľ ide o druhé manželstvo poručiteľa a žalovanej, toto vzniklo z toho dôvodu, že žalovaná napriek nesúhlasu poručiteľa zanechala svoje zamestnanie, pričom žalovaná požiadala poručiteľa po tom, čo jej bol známy jeho zdravotný stav, aby sa rýchlo zosobášili, aby poručiteľ na čas po jeho smrti zabezpečil žalovanú prostredníctvom vdovského dôchodku. O inom dôvode druhého manželstva sa poručiteľ žalobcom nezmieňoval. V závere žalobcovia uviedli, že aj keby sa jednalo o finančnú výpomoc a nie o peňažnú pôžičku, sú si žalobcovia bez všetkých pochybností istí, že poručiteľ im niekoľkokrát dôrazne uviedol, že sú so žalovanou dohodnutí tak, že žalovaná vráti poskytnuté finančné prostriedky v lehote 14 dní od doručenia výzvy (veriteľa), ktorá však môže byť vykonaná až po uplynutí troch rokov od poskytnutia finančných prostriedkov, a to aj v prípade, že žalovaná výzvu obdrží od jeho dedičov. Žalobcovia ako jediní dedičia zo závetu po poručiteľovi, ktorý bol ich otcom, majú naliehavý právny záujem na určení, že peňažná pohľadávka v sume 20.000,- eur s príslušenstvom voči žalovanej z titulu peňažnej pôžičky, ktorá sa stala splatnou na základe písomnej výzvy žalobcov, patrí do dedičstva po poručiteľovi a má byť poňatá do súpisu dedičstva. Žalobcovia uviedli, že určovacia žaloba je za daných okolností jediný prostriedok súdnej ochrany žalobcov, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak. Určovací výrok súdu je nevyhnutný na pojatie uvedenej pohľadávky do dedičstva ako novoobjaveného majetku po poručiteľovi, na podklade ktorého výroku budú následne žalobcovia iniciovať mimosporové konanie o dodatočnom konaní o dedičstve po poručiteľovi. Žalobcovia poukázali na ustanovenia § 211 a nasl. Civilného sporového poriadku. Na preukázanie tvrdených skutočností predložili žalobcovia súdu nasledovné dôkazy: Osvedčenie o dedičstve 65D/157/2014-84, Dnot 29/2014M vydané dňa 26.10.2016, Príkaz na úhradu v sume 20 000,- eur prijatý v Tatra banka, a.s. dňa 12.03.2013, rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 04.03.2013, sp. zn. 6C/26/2013-17, Predžalobnú výzvu zo dňa 23.01.2017, Doručenku a Vyrozumenie zo dňa 23.02.2017.

2. K žalobe sa písomne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila žalovaná písomným podaním zo dňa 20.03.2019, ktoré podanie bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 22.03.2019 a v ktorom podaní žalovaná uviedla, že s podaným žalobným návrhom nesúhlasí a žiadala, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol. Svoje podanie odôvodnila tým, že z celej žaloby nevyplýva, že by poručiteľ poskytol žalovanej túto peňažnú sumu ako pôžičku. Žalovaná poukazovala na ustanovenie § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý pojednáva o pôžičke, pričom sa najmä zamerala na obsahové náležitosti predmetnej zmluvy. Podľa žalovanej, v danom prípade absentuje dohoda medzi poručiteľom v postavení veriteľa a žalovanou v postavení dlžníčky o čase a mieste vrátenia peňažných prostriedkov. Žalovaná ďalej uvádza, že je síce pravda, že k rozvozu manželstva došlo na návrh poručiteľa, tento návrh však podal poručiteľ z dôvodu, že si neželal, aby žalovaná pracovala, ťažko znášal ich vzájomné odlúčenie, nakoľko toho času jeho manželka pracovala ako opatrovatelka starších ľudí v Rakúsku. Žili spolu s poručiteľom aj po rozvoze v spoločnej domácnosti a na jeho výslovné želanie dňa 26.10.2013 opätovne uzatvorili manželstvo. Žalovaná sa o poručiteľa až do jeho smrti riadne starala, a teda tvrdenie žalobcov,

že manželstvo s ich otcom uzatvorila zo zisťných dôvodov sa nezakladá na pravde. Ak by poručiteľ považoval predmetné peňažné plnenie za pôžičku, mal počas života dosť času, aby si vrátenie plnenia vypýtal priamo od žalovanej, čo sa však do jeho smrti nestalo.

3. V replike, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 28.04.2019 žalobcovia uviedli, že je na súde, aby posúdil, či sa v prejednávacom spore jednalo skutočne o pôžičku alebo o finančnú výpomoc, pričom žalobcovia mali za to, že je istá tá skutočnosť, že žalovaná je povinná poskytnutú sumu vrátiť v zmysle dohody s poručiteľom. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že v danom prípade absentuje dohoda o mieste a čase vrátenia finančných prostriedkov žalobcovia uvádzajú, že žalovaná ako dlžníčka sa zaviazala vrátiť veci rovnakého druhu, a to peniaze, pričom tieto mala vrátiť po uplynutí 14 dní od doručenia výzvy veriteľa na vrátenie peňažnej pôžičky. Tiež uviedli, že poručiteľ, vtedy v postavení veriteľa, súhlasil s požiadavkou žalovanej, vtedy v postavení dlžníčky, že žalovanej ako dlžníčke môže takúto výzvu na plnenie poručiteľ adresovať najskôr prvý deň po uplynutí troch rokov od poskytnutia peňažnej pôžičky. Žalobcovia poukázali na znenie § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Rovnako tak podľa žalobcov Občiansky zákonník neustanovuje, že dohodou má byť určené miesto plnenia. Žalobcovia dodali, že v čase dojednania pôžičky medzi poručiteľom a žalovanou, bol v účinnosti zákon č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti, z ktorého pod hrozbou pokuty vyplýva zákaz platby v hotovosti nad sumu vyššiu ako 15 000 eur, pokiaľ ide o platbu medzi fyzickými osobami, nepodnikateľmi. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia mali žalobcovia za to, že jediný dovolený spôsob plnenia bol prostredníctvom bankového účtu poručiteľa. V zmysle ustanovenia § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak. Na podklade uvedených skutočností žalobcovia aj naďalej zotrvávali na tvrdeniach ich otca, ktoré im ich otec - poručiteľ prezentoval o uzatvorení druhého manželstva. Žalobcovia nevideli dôvod, prečo by mal ich otec o uvedených skutočnostiach klamať. Ďalej žalobcovia uviedli, že hneď po smrti poručiteľa začala žalovaná vykonávať denne maximálne možné výbery hotovosti prostredníctvom debetnej karty, hoci žalovaná vedela, že siahla na cudzie dedičstvo. Podľa slov žalobcov, žalovaná zamýšľala vlastniť časť rodičovského domu, ktorý oni so svojimi rodičmi budovali a v súčasnosti tam bývajú so svojimi rodinami. Tento dom odkázal žalobcom poručiteľ v závete, pričom žalovaná závet napadla s poukazom na vymyslené psychické ochorenie poručiteľa, hoci tento v čase spísania závetu nebol dispensovaný so žiadnou psychickou chorobou a ani zbavený spôsobilosti na právne úkony. Podľa slov žalobcov, poručiteľ o poskytnutej pôžičke povedal žalobcovi 1/ a detailne mu opísal skutočnosti poskytnutia, ako aj dohodu o spôsobe vrátenia. Na preukázanie svojich tvrdení predložili žalobcovia súdu nasledovné dôkazy: Zápisnica o pojednávaní Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.06.2016, sp. zn. 6C/301/2014.

4. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridriavajú žaloby a nemali žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Poprela, že by sa poručiteľ vrátil k žalovanej po 3 dňoch po rozvode a tiež nie je logické, aby jej poskytol sumu 20.000,- eur na domácnosť, keď mal vysoký dôchodok, viac ako 900,- eur, z ktorého mohol hradiť potreby na domácnosť. Rovnako rozporovala tvrdenia žalovanej, že by poručiteľ nesúhlasil s tým, aby pracovala. Tento jej poskytol a zabezpečil kurz ošetrovateľstva, kurz nemčiny a vybavil agentúru, prostredníctvom ktorej sa zamestnala v Rakúsku. Poručiteľ býval vo svojom byte v Bratislave a jeho zdravotnú starostlivosť zabezpečovali žalobcovia, nakoľko žalovaná nevedela ako to v Bratislave chodí, nemala auto. Podľa jej názoru je irelevantné, či sa jednalo o výpomoc alebo o pôžičku, nakoľko poručiteľ sa vyjadroval pred rodinou, že je to pôžička a že by jej mali dať 3- ročnú lehotu, aby ju žalovaná splatila. Pokiaľ išlo o skutočnosť, že žalovaná potrebovala peniaze, táto po smrti poručiteľa vyberala z jeho účtu každý deň maximálnu sumu výberov, na čo žalobcovia prišli až v dedičskom konaní a musela ich vrátiť, čím je podľa jej slove preukázané, že potrebovala finančné prostriedky a bola takto na ne odkázaná.

5. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridriavajú svojich vyjadrení a majú za to, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že skutočne išlo o pôžičku. Poukázala na skutočnosť, že k rozvodu manželstva medzi žalovanou a poručiteľom došlo preto, lebo žalovaná chcela ísť pracovať, nakoľko má tri deti, ktoré študujú a ona nechcela, aby jej deti živil poručiteľ zo svojich finančných prostriedkov. Poručiteľ však nechcel, aby žalovaná pracovala a hoci podal návrh na rozvod, už tri dni po rozvode za ňou išiel do Rakúska, kde obnovili vzájomné spolužitie. Keď žalovaná zistila,

že poručiteľ je chorý, zanechala prácu a starala sa o neho u nej v Bratislave, pričom poručiteľ zomrel vo svojom dome. Pokiaľ sa jedná o sumu 20.000,- eur, boli to prostriedky, ktoré poručiteľ previedol na účet žalovanej na domácnosť a nikdy sa nevyjadril v tom smere, že by išlo o pôžičku. Žalobcovia okrem výpisu z jeho účtu zo dňa 13.03., kde tieto peniaze boli poukázané dňa 12.03., nemajú žiadne iné dôkazy o tom, že by predmetné peniaze boli pôžičkou. Právna zástupkyňa žalovanej preto žiadala návrh zamietnuť a navrhla vypočuť svedkyňu Ing. R. U., sestru žalovanej.

6. V záverečnej reči právna zástupkyňa žalobcov uviedla, že podľa nej bolo preukázané, že dňa 13.03.2013 bol uskutočnený prevod sumy 20.000,- eur poručiteľom v prospech žalovanej, a zároveň bolo preukázané, že sa jedná o pôžičku, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie žalovanej po rozvode, nakoľko bola poskytnutá krátko po tom a že táto pôžička mala byť vrátená v lehote 3-och rokov, najneskôr do 2-och týždňov po uplynutí 3-ročnej lehoty. Zároveň poukázala na to, že dôkaz, ktorý predložila žalovaná (mail) by nemal súd brať do úvahy, pretože nebol súčasťou písomných vyjadrení protistrany.

7. V záverečnej reči právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že má za to, že žalobcovia existenciu pôžičky žiadnym spôsobom nepreukázali, že ide len o ich tvrdenia a vlastne šlo o prostriedky, ktoré poručiteľ dobrovoľne poskytol na výdavky v súvislosti s použitím účastníkov.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkyne R. U. a oboznámením, resp. prečítaním obsahu Osvedčenia o dedičstve 65D/157/2014-84, Dnot 29/2014M vydaného dňa 26.10.2016, Návrhu na rozvod manželstva zo dňa 18.02.2013, Príkazu na úhradu v sume 20.000,- eur prijatého v Tatra banka, a.s. dňa 12.03.2013, , Rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 04.03.2013, sp. zn. 6C/26/2013-17, Zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.06.2016, sp. zn. 6C/301/2014, Predžalobnej výzvy zo dňa 23.01.2017, Doručenky, Vyrozumenia zo dňa 23.02.2017, Mailu zo dňa 31.01.2013, Návrhu na začatie dodatočného konania o dedičstve zo dňa 27.11.2017, Uznesenia Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 26.09.2018, sp. zn. 65D/565/2017, Dnot 31/2018 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Z mailu zo dňa 31.01.2013 bolo zistené, že hoci poručiteľ za svojho života podal návrh na rozvod manželstva, bolo to z dôvodu, že o toto ho požiadala žalovaná, pričom poručiteľ chcel žalovanej vyhovieť, nakoľko k nej stále prechovával citové puto.

10. Z návrhu na rozvod manželstva zo dňa 18.02.2013 mal súd za preukázané, že navrhovateľom rozvodu manželstva bol poručiteľ. Ako dôvod rozvratu manželstva uviedol, najmä osobu žalovanej, ktorá trpela recidivujúcimi nápmi paniky, ktoré sa neobmedzovali na nejakú osobitnú situáciu, čím boli nepredvídateľné. Poručiteľ v návrhu uviedol, že na účet žalovanej v banke previedol sumu 5.000,- eur pre prípad núdze a nepredvídateľných okolností len s jej dispozičným právom.

11. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.03.2013, sp. zn. 6C/26/2013-17, právoplatného dňa 19.03.2013, mal súd za preukázané, že súd manželstvo poručiteľa a žalovanej, ktoré manželstvo bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred matrikou Mesta Považská Bystrica, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Považská Bystrica vo zväzku 20, ročník XXXX, na strane 45, pod poradovým číslom 41, rozviedol.

12. Z príkazu na úhradu v sume 20.000,- eur prijatého v Tatra banka, a.s. dňa 12.03.2013 bol zistený prevod peňažnej čiastky v celkovej hodnote 20.000,- eur z účtu platiteľa, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX na účet príjemcu č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX s dátumom splatnosti dňa 13.03.2013. Variabilný symbol prevodu bol 470708/148.

13. Zo zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02.06.2016, sp. zn. 6C/301/2014 mal súd za preukázané, že žalovaná ako navrhovateľka iniciovala konanie o určenie neplatnosti závetu po poručiteľovi.

14. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 65D/157/2014-84, Dnot 29/2014M, ktoré osvedčenie spísal JUDr. Alan Schwartz, notársky kandidát Notára JUDr. Ivana Macáka poverený súdom funkciou súdneho komisára, bolo preukázané, že žalobcovia 1/ a 2/ boli závetnými dedičmi po poručiteľovi Ing. N. V., narodenom XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, a to na podklade závetu spísaného JUDr. Katarínou Pohronskou dňa 15.04.2011 vo forme notárskej zápisnice pod č. N 47/2011,

Nz 13652/2011, registrovaný v Notárskom centrálnom registri závetov pod NCRza 2006/2011, ktorým za závetných dedičov všetkého svojho hnutelného a nehnuteľného majetku a iných majetkových práv ustanovil svoje deti - Ing. E. V., narodeného XX.XX.XXXX a Ing. Y. Č., rod. V., narodenú XX.XX.XXXX, a to v rovnakom pomere. Žalobcovia titulom závetu nadobudli nasledovný majetok:

- nehnuteľnosti v kat. úz. Karlova Ves (okres Bratislava IV), zapísané na LV č. XXXX vo všeobecnej hodnote ku dňu smrti poručiteľa vo výške 200.000,- eur;
- terminovaný vkladový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený na meno poručiteľa v Poštovej banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 20.000,- eur;
- terminovaný vkladový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený na meno poručiteľa v Poštovej banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 20.000,- eur;
- vkladná knižka vedená na meno poručiteľa v Poštovej banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 2,26 eur;
- vkladový účet s výpovednou lehotou 3 mesiace na meno poručiteľa v J&T BANKA, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 31.836,75 eur;
- bežný účet vedený na meno poručiteľa v J&T BANKA ,a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 0,- eur;
- termínovaný vklad vedený na meno poručiteľa v Prima banke Slovensko, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 22.722,68 eur;
- bežný účet vedený na meno poručiteľa v Tatra banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 48.121,72 eur;
- termínovaný účet vedený na meno poručiteľa v Tatra banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 0,- eur;
- garantovaná investícia s príslušenstvom vedená na meno poručiteľa v tatra banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 15.000,81 eur;
- strelná zbraň, automatická pištoľ značky ČZ Uherský Brod vo všeobecnej hodnote vo výške 500,- eur;
- 6 ks cenných papierov- dlhopisov emitenta SLAVIA CAPITAL Group, a.s. v menovitej hodnote jedného dlhopisu ku dňu smrti poručiteľa vo výške 5. 000 eur, spolu vo výške 30.000 eur;
- 4 ks cenných papierov- akcií Všeobecná úverová banka, a.s. v cene jednej akcie ku dňu smrti poručiteľa vo výške 73,55 eur, spolu vo výške 294,20 eur.

Všeobecná hodnota majetku, patriaceho do dedičstva bola 388.478,42 eur a výška pasív dedičstva bola 2.352,42 eur titulom nákladov s obstaraním pohrebu poručiteľa.

15. Z obsahu predžalobnej výzvy zo dňa 23.01.2017 súd zistil, že žalobcovia 1/ a 2/, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvali žalovanú na vrátenie pôžičky v sume 20.000 eur poskytnutej jej dňa 13.03.2013 bezhotovostne poručiteľom, ktorá je splatná na výzvu ako i na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.503,84 eur, ktorým sa mala žalovaná obohatiť na úkor žalobcov, keď už po smrti poručiteľa neoprávnene vykonávala kartové výbery z bankomatov a platby v predajniach z bankového účtu poručiteľa vedeného v Tatra banka, a. s., ktorý účet tvoril dedičskú podstatu po poručiteľovi a na úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (v súvislosti s bezdôvodným obohatením) v sume 385,73 eur. Všetky tieto nároky žiadali žalobcovia 1/ a 2/ uhradiť do 14 dní od doručenia tejto výzvy na bankový účet vedený v Tatra banka, a.s..

16. Z doručanky zo dňa 10.02.2017 mal súd za preukázané, že žalovanej bolo podanie označené ako „Výzva na plnenie“ riadne doručené.

17. Z návrhu na začatie dodatočného konania o dedičstve zo dňa 27.11.2017 mal súd za preukázané, že žalobca 1/ inicioval dodatočné konanie o dedičstve, nakoľko sa po právoplatnosti Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 65D/157/2014-84, Dnot 29/2014M zo dňa 26.10.2016 mal objaviť ďalší majetok po poručiteľovi, a to pohľadávka v sume 20.000 eur s príslušenstvom z titulu peňažnej pôžičky, ktorú mal poskytnúť poručiteľ žalovanej za účelom preklenutia nedostatku finančných prostriedkov s tým, že žalovaná mala tieto finančné prostriedky vrátiť na základe výzvy veriteľa v lehote uvedenej v písomnej výzve veriteľa. O poskytnutí tejto pôžičky však žalobca 1/ nemal v čase pôvodného dedičského konania žiaden listinný dôkaz, čo spôsobilo, že nemal ako preukázať uzavretie zmluvy o pôžičke a reálne poskytnutie pôžičky.

18. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.09.2018, sp. zn. 65D/565/2017, Dnot 31/2018 bolo zistené, že dňa 13.12.2017 bol Okresnému súdu Bratislava IV doručený Návrh na začatie dodatočného konania o dedičstve po poručiťovi. V návrhu navrhovateľ žiadal prejednanie novoobjaveného majetku po poručiťovi pozostávajúceho z pohľadávky poručiťoľa voči pani E. V., rod. N., narodenaj XX.XX.XXXX, vo výške 20.000 eur z titulu Zmluvy o bezúročnej pôžičke. Okresný súd Bratislava IV vyzval navrhovateľa výzvou zo dňa 10.01.2018 na zaplataenie súdneho poplatku za podanie návrhu na prejednanie novoobjaveného majetku súdom vo výške 6,50 eur v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ Ing. E. V., v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd konanie o prejednaní dodatočného dedičstva zastavil.

19. Z výsluchu žalobcu 1/ súd zistil, že pôžičku mal poskytnúť poručiťoľ žalovanej ešte počas rozvodu ich manželstva a pred ním sa vyjadril, že je to pôžička, ktorá má byť na pokrytie potrieb žalovanej s tým, že sa má vrátiť do 3 rokov, alebo v prípade výzvy na vrátenie do 2 týždňov. Následne žalobca 1/ opravil svoj prednes tak, že lehota splatnosti pôžičky bola do 3 rokov a po uplynutí tejto lehoty mala byť vrátená do 2 týždňov. Otec ju poskytol žalovanej pred rozvodom, pretože ju nechcel zanechať bez finančných prostriedkov. Žalobca o tejto pôžičke so žalovanou nehovoril. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že by nezabezpečovali starostlivosť o otca, nakoľko všetci bývajú v dome, kde sú 3 byty. Žalovaná nemala auto, vodičský preukaz a nepoznala lekárov v Bratislave, takže toto zabezpečoval so sestrou za pomoci svojej manželky. Tým, že spoločne bývali v 1 dome, boli s poručiťoľom podľa možnosti v každodennom kontakte.

20. Z výsluchu žalobkyne 2/ súd zistil, že ona sa o existencii pôžičky nedozvedela v ten istý čas ako žalobca 1/. Ďalej uviedla, že keď mal jej otec - poručiťoľ a žalovaná problémy vo vzťahu, veľa sa o tom so žalovanou rozprávali a poručiťoľ povedal, že sa rozvieť chce, ale nechce žalovanú zanechať bez finančných prostriedkov. Žalovaná mala k dispozícii aj iné finančné prostriedky - cenné papiere, a aj pred žalobkyňou sa otec vyjadril, že pôžička je na 3 roky a potom by mala žalovaná pôžičku vrátiť. Tiež spochybnila tvrdenia žalovanej o tom, že by sa o otca náležite nestarali. Potvrdila, že otec chcel, aby ho žalobcovia vyplatili, avšak mal veľmi zlý zdravotný stav, mával triašky a keď po rozhovore so žalobkyňou prehodnotili lokalitu, poručiťoľ sa rozhodol, že zvažovanú nehnuteľnosť nekúpi. Žalobkyňa uviedla, že poručiťoľ chýbal aj svojim vnukom, hrávali spolu šachy a večerali spolu každý deň. Keď sa poručiťoľ rozhodol, že sa so žalovanou rozvedie, žalobkyňa ho zobrala na dovolenku do Egypta a potom na loď do Chorvátska. Keď ochorel, vybavovali mu vyšetrenia, na ktoré ho vozili, pričom žalovaná chodievala s otcom ako doprovod. Podľa žalobkyne 2/ bol ich otec zdatný človek, ktorý sa chcel zaobísť bez ich pomoci a sám si aj nakupoval. Po tom, ako žalobkyňa 2/ vybavila dovolenku na Seycheloch, ktorej sa zúčastnila i žalovaná, táto tam robila len dusno kvôli výletom a pod. V čase, keď poručiťoľ bol pripútaný na lôžku, trávil s ním čas všetci a keď ho bolo potrebné dvíhať, robil to žalobca 1/ aj s jej manželom.

21. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že iniciátorkou rozvodu s poručiťoľom bola ona, kvôli jeho úletom a správaniu, pričom sa s poručiťoľom na rozvode vzájomne dohodli. Krátko po rozvode jej poslal na účet peniaze, pričom ona toho času pracovala a peniaze nepotrebovala. Poručiťoľ za ňou prišiel 2 dni po rozvode a tvrdil, že chce obnoviť ich spolužitie a poskytnutie peňazí zdôvodňoval tým, že mala v tom čase problémy s chrbticou, aby mohla z nich čerpať. Dohodli sa, že budú spolu žiť v Považskej Bystrici, on požiadal deti o vyplataenie z polovice domu, čo tieto kategoricky odmietli. Spolužitie riešili tak, že týždeň bol poručiťoľ u žalovanej a potom išiel napr. na 3 dni do Bratislavy, pričom žalovaná ďalej pracovala. V júni a júli boli na dovolenke, v auguste mala promócie jej dcéra a v tom čase sa poručiťoľovi zhoršil zdravotný stav. Dohodli sa, že bude pri ňom a bude ho podporovať, pretože s deťmi mal dlhodobu narušený vzťah a žalovaná bola jeho jediná spriaznená duša. V septembri s ním odišla do Bratislavy, zabezpečiť spolu s ním lekárov. Chodievali aj napr. do Piešťan k MUDr. Matejkovej na vitamín C alebo na pozitrónovú terapiu. Týždeň pred smrťou mal slabú mozgovú príhodu, nechcel zostať v nemocnici, a tak ho vzala domov. V decembri, resp. v januári absolvoval operáciu očí, kde ho deti síce doviezli, ale inak nákupy a všetko ostatné zabezpečovala sama, resp. spolu s poručiťoľom. Deti otca občas prišli pozrieť, no nikdy pri ňom neprebdeli noc. Boli tam len v deň, keď zomieral. Pokiaľ ide o termínovaný vklad, na návrh poručiťoľa, tento prepísal na ňu v októbri a potom uzavreli manželstvo. Žalovaná k obsahu mailovej komunikácie medzi ňou a poručiťoľom uviedla, že poručiťoľ sa vždy vedel vyjadríť spôsobom, že bude tak, ako chce ona, no nie vždy to tak aj skutočne bolo a obsah mailu je pravdivý. Ďalej žalovaná uviedla, že je pravdou že predmetný návrh na rozvod manželstva podal poručiťoľ, nakoľko ona na to nemala čas. V tom čase pracovala 2 týždne a poručiťoľovi povedala, že jej je jedno, čo tam napíše, ale na rozvode trvá a poukázala na obsah mailu, z ktorého táto skutočnosť podľa jej tvrdení vyplýva. Tiež uviedla, že

je pravdou, že žalobcovia vybavili lekárov alebo termíny, no s poručiteľom tam chodila ona a rovnako vybavila aj onkologičku v Piešťanoch.

22. Svedkyňa R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F., G. G. Č.. XXX, sestra žalovanej, vo výsluchu uviedla, že si je istá, že poručiteľ žalovanej nikdy žiadne peniaze nepožičal. Prispieval na domácnosť, chodili spolu na dovolenky, ale ako to bolo zaplatené, nevie. O žiadnej pôžičke sa pred ňou poručiteľ nezmienil, hoci ona mala vedomosť o tom, že poručiteľ dal žalovanej peniaze, avšak nevie presne koľko, ale opakovane sa poručiteľ pred ňou vyjadroval, že chcel žalovanú finančne zabezpečiť. Poručiťela poznala osobne a bola aj na jeho pohrebe, pokiaľ ide o cintorín, nevie presne, kde to bolo. Reč na pohrebe mal pán L., s ktorým mal s poručiťelom dobrý vzťah. Tiež uviedla, že priemerný 2 - izbový byt v Považskej Bystrici v súčasnej dobe stojí asi 60 000,- eur a má vedomosť o tom, že poručiteľ previedol na žalovanú sumu 70 000,- eur, pričom sa jednalo o termínovaný vklad, pričom takýchto vkladov mal poručiteľ niekoľko.

23. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Z ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že písomná forma zmluvy o pôžičke musí spĺňať zákonom stanovené obsahové náležitosti, aby sa mohlo jednať o platný právny úkon. Týmito náležitosťami sú: a) jednoznačná identifikácia osoby veriteľa a osoby dlžníka, b) dohoda o prenechaní veci dlžníkovi, t.j. dohoda o reálnom odovzdaní veci, c) dohoda o druhovom určení veci, t.j. v prípade peňažnej pôžičky, výslovné uvedenie v zmluve, že sa jedná o peňažnú pôžičku, d) dohoda o povinnosti vrátiť plnenie rovnakého druhu, e) dohoda o tom, kedy a kde má dôjsť k vráteniu predmetu pôžičky. Rovnako zákon pripúšťa, že zmluva o pôžičke môže byť uzavretá aj ústne, prípadne konkludentne (netreba písomnú formu), avšak musí spĺňať zákonom stanovené minimálne obsahové náležitosti, ktorých náležitostiach sa zmluvné strany musia dohodnúť.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo medzi poručiťelom a žalovanou bolo rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.03.2013, sp. zn. 6C/26/2013-17, právoplatného dňa 19.03.2013, rozvedené. Že poručiteľ previedol dňa 12.03.2013 finančnú čiastku vo výške 20.000,- eur bezhotovostnou formou na účet žalovanej, ktorá suma nebola súčasťou dedeného majetku (zahnutá do aktív) po poručiťelovi. Taktiež bolo preukázané, že žalobcovia ako dedičia písomnou výzvou zo dňa 23.01.2017, žalovanú vyzvali na úhradu 20.000,- eur, v lehote 14 dní od doručenia predmetnej výzvy.

26. V prejednávanej veci žalobcovia zhodne tvrdili, že poručiteľ poskytol žalovanej dňa 12.03.2013 pôžičku formou bezhotovostného prevodu na účet v banke, ktoré tvrdenie opierali o nimi predložený dôkaz - príkaz na úhradu, z ktorého podľa názoru súdu však nie je možné s dostatočnou určitosťou vyvodiť záver, že by medzi poručiťelom a žalovanou vznikol akýkoľvek kontraktálny vzťah. Zo žalobcami predloženej listiny má súd za preukázanú iba tú skutočnosť, že dňa 12.03.2013 došlo z bankového účtu poručiťela k prevodu finančnej čiastky v sume 20.000,- eur na bankový účet žalovanej.

27. Ako už bolo uvedené vyššie, z tvrdení žalobcov, ako ani z predložených listinných dôkazov nemal súd za preukázanú tú skutočnosť, že by sa zo strany poručiťela jednalo o akýkoľvek odplatný právny úkon adresovaný osobe žalovanej, a to či už vo forme pôžičky alebo vo forme odplatnej finančnej výpomoci. Súd nemá za preukázané najmä splnenie podstatných definičných znakov zmluvy o pôžičke, a síce čas plnenia, konečnú splatnosť plnenia, miesto plnenia a ani účel poskytnutia predmetnej finančnej čiastky zo strany poručiťela. Okrem uvedeného, súd z prezentovaných skutkových tvrdení sporových strán, ktoré si výrazne protirečia, nedokáže s určitosťou identifikovať vôľový prejav poručiťela, ktorý prejav by jednoznačne smeroval ku vzniku žalobcami tvrdeného právneho úkonu, teda zmluvy o pôžičke.

28. Na zdôraznenie prezentovaného stanoviska súd uvádza, že vo výpise o bankovom prevode zo dňa 12.03.2013 nie sú v kolónke doplňujúce údaje/účel platby, uvedené žiadne informácie, ktoré by dôvodne preukazovali zámer poručiťela zrealizovať predmetnú platbu ako pôžičku vo vzťahu k žalovanej.

29. Súd s prihliadnutím na citované ustanovenia zákona hodnotil všetky stranami uvádzané skutkové tvrdenia a dôkazné prostriedky tak, aby bola v čo najväčšej miere zachovaná tzv. „rovnosť zbraní“. Zachovanie rovnosti zbraní z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj

oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť sa v súdnom spore viaže na schopnosť predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vóli účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy (k tomu pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 259/2010). V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia, a zároveň dôkazné bremeno. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť, t.j. uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce, má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, a to v podobe prehry sporu. Povinnosť strany tvrdiť, a zároveň svoje tvrdenia podložiť preukázateľnými dôkazmi predstavuje súčasne jeden zo základných princípov civilného procesu. V sporovom konaní je totiž súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy, preto rozsudok v sporovom konaní v zásade zodpovedá tomu, čo strany sporu zhodne tvrdili. Ako vyplýva z judikatúry, žalobca je povinný v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými vymedzí skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke (k tomu pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 21 Cdo 370/2002). Dokazovanie možno označiť za zákonom upravený postup súdu, ako aj účastníkov konania, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Proces dokazovania v sporovom konaní je vystavaný na tzv. prejednacom princípe, v zmysle ktorého je prenesená zvýšená miera procesnej aktivity na sporové strany, pričom súd svoju aktivitu pri navrhovaní, ako aj samotnom dokazovaní vykonáva iba v minimálnom rozsahu.

30. Súd poukazuje i na to, že tvrdenia žalobcov si značne odporujú, kedy v časti I. v bode 4. žaloby uvádzajú, že sa porúčiteľ so žalovanou dohodli tak, že táto mu pôžičku vráti do 14 dní od výzvy porúčiteľa ako veriteľa, pričom v časti III. v bode 14. žaloby už žalobcovia uvádzajú, že sú si nepochybné istí, že im ešte počas života porúčiteľ opakovane zdôraznil, že žalovanú môžu vyzvať na plnenie pohľadávky aj dedičia po porúčiteľovi, teda žalobcovia. Z uvedeného je zrejmá argumentačná nesúrodosť v tvrdeniach žalobcov, kedy najskôr títo uvádzajú jedno tvrdenie, ktoré v priebehu konania následne tendenčne preformulujú v inom znení. V prípade, ak by porúčiteľ ešte počas svojho života uskutočnil vyhlásenie, že plnenie z titulu zmluvy o pôžičke môžu uplatňovať od žalovanej aj jeho dedičia, išlo by o právny úkon pre prípad smrti (mortis causa), ktorý je s výnimkou závetu absolútne neplatný.

31. Súd dáva do pozornosti rovnako aj skutočnosť, že porúčiteľ ešte za svojho života previedol na bankový účet žalovanej sumu 5.000,- eur pre prípad núdze a nepredvídateľných okolností, a to s výlučným dispozičným právom žalovanej (čo vyplýva z návrhu na rozvod) ako i sumu 70 000,- eur formou termínovaného vkladu (ktorá skutočnosť vyplýva z výsluchu svedkyne). Z uvedeného je potom zrejmé, že porúčiteľ ešte za svojho života opakovane obdobným spôsobom už konal, a teda poskytol žalovanej finančné prostriedky nie nepatrnej hodnoty, ktoré finančné prostriedky mali slúžiť na úhradu jej nákladov (domácnosť, nepredvídané okolnosti,...) a ani pri jednom tomto úkone porúčiteľ nevyjadril vôľu, že by sa malo jednať o odplatné poskytnutie peňažných čiastok, respektíve o pôžičky.

32. Vzhľadom na sporovými stranami prezentované skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na nimi predložené a súdom zhodnotené dôkazné prostriedky, súd považuje svoje rozhodnutie za spravodlivé vtedy, ak vyplýva zo starostlivého zváženia a zhodnotenia jednotlivých skutkových tvrdení a navrhnutých dôkazných prostriedkov tak žalobcov, ako aj žalovanej. V prejednáwanej veci je nepochybné, že žalovaná nadobudla do svojej osobnej dispozície sumu 20.000,- eur, a to formou bezhotovostného prevodu z účtu porúčiteľa na svoj bankový účet. Medzi stranami bol však sporný účel prevodu tejto finančnej čiastky, respektíve, či bola táto poskytnutá žalovanej zo strany porúčiteľa bezodplatne ako forma financovania potrieb domácnosti žalovanej, alebo sa jednalo o návratnú pôžičku s vymedzeným termínom splatnosti. Žalobcovia založili svoj procesný útok okrem rozporuplných skutkových tvrdení aj na listinnom dôkaze - zázname o prevode čiastky 20.000,- eur z bankového účtu porúčiteľa na bankový účet žalovanej, na ktorom podklade mali za to, že medzi uvedenými subjektmi vznikla zmluva o pôžičke, ktorým listinným dôkazom však nijakým spôsobom hodnoverne nepreukázali, že by v skutočnosti porúčiteľ mienil so žalovanou vstúpiť do akéhokoľvek kontraktuálneho vzťahu, a preto súd považuje skutkové tvrdenia žalobcov za nepodložené relevantnými dôkazmi a za právne nepreukázané. Iba samotné tvrdenia žalobcov o tom, že ich otec im za života hovoril o existencii pôžičky medzi ním a žalovanou nie sú pre súd dostatočnou zárukou existencie žalobcami uplatňovaného práva a súd by považoval za nespravodlivé

rozhodnúť iba na základe skutkových tvrdení, ktoré nie sú navyše dostatočne presvedčivo preukázané predloženými dôkazmi. Aj v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení preto súd musel vziať zreteľ na ďalšie dôkazy, ktoré strany súdu predložili. V zmysle povinnosti tvrdenia, ako i dôkaznej povinnosti sa súdu javila ako aktívnejšia strana žalovanej, ktorá okrem skutkových tvrdení a listinných dôkazov navrhla aj vypočutie svedkyne, ktorá mala objasniť sporné skutkové a právne okolnosti prípadu.

33. Pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť právnej argumentácie, uvádza súd aj názor Najvyššieho súdu SR, ktorý bol prezentovaný v rozhodnutí sp. zn. 5 Obo 52/2010, v zmysle ktorého, ak chce byť žalobca v spore úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému. O týchto skutočnostiach je povinný poskytnúť tzv. plný dôkaz. To je výraz, ktorým právna teória označuje dôkaznú situáciu, kedy procesná strana v plnej miere, bez akýchkoľvek pochybností preukáže svoje skutkové tvrdenie a súd je povinný z týchto skutočností pri svojom rozhodnutí vychádzať. To isté platí aj pre žalovaného ohľadom skutkových tvrdení, ktoré vznesie v rámci obrany voči žalobnému návrhu. Aj na základe vyššie uvedených skutkových a právnych okolností, keďže žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, súd žalobu žalobcov o určenie, že pohľadávka v sume 20.000,- eur patrí do dedičstva po poručníkovi, ako nedôvodnú zamietol.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako strane sporu s plným úspechom priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

35. O výške priznanej náhrady trov konania súd rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).